wad; kassina wisi peäl püüdja-mehhed neid hundwad korekesieks.

Peet. Olle terwe ka sedda mulle sellitaman! teisel hobil tullen ta, ennam so käest küssima.

Kolmas Jut.

Peet. Kas linnopuus mitmesuggused linnud on?

Hans. On, isse on Emma, teised on need öiged ehk perre linnokessed, need on keik töteggiad; teised jälle lessed, mis ei kanna middagi, kuid aitwad agga warrandust sua, need on lämmedamad teisi.

Peet. Mis head lessed tewad?

Hans. Ei middagi, need on södikud waimud kus neid palio sünnib, se tahhab nuhtlus olla.

Peet. Eks neid innimenne wälja tulles, woi pölletada?

Hans. Ei aita innimesse nou ehk liigsädleminne se jures ühtegi. Kui Jummal annab perrele se joudo et perre neid äratunnib, siis ka uwad: — pölletamast ka perre linnud sawad hukka, pu lähhäb raisko.

Peet. Millal uus perre wannast lahkub?

Hans. Kui Emma kangemaks joudnud, siis lahhutus hakkab sündima: siis näikse, kuida perre otab, seggab, keritab üllewel; katsu päwa kaks; — kolmandal ei olle armo, siis lükkatakse wälja.

Peet. Eks emma olle essimenne wäljatullemas?

Hans. Ei ial; perre enne wäljas, ja pärast temma tulleb ühhe jonega, ja langeb perre peäle, se on öige linno wiis.

Peet. Kas emma ka taggast lähhäb waskest, wanna pu sisse?

Hans.